

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide a hirdetések az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jogosan számlátnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bőcsen: Schalek H., Dukas M., Oppolik A., Daube G. L. és társai és Haradl. Brünben: Stora M.

Nyitási petítésre 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztú önszegélyző szövetkezet”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

A rubázatról.

(Egészségügyi közlemény.)

A tél közel; kinek ne jutna eszébe ilyenkor a meleg ruha? Csakhogy kevesen vannak, akik okszerűen tudnának öltözködni. A divat nincs tekintettel az egészségre, pedig még a legszegényebb ember is igyekszik lépést tartani a divattal. Hány gazdag embert, hány dandyt láttam már dideregni a divat miatt s hány náthának, tüdőbajnak, gyomorbetegségnek, halálnak lett már okozója a divat!

Talán nem lesz felesleges egyet-mást a ruháról és az öltözködéssel elmondani a téli saison kezdetén.

A ruha hatását az képezi, hogy a meleget, mit a test szívet nélkül bevezet, csakis nagyon lassan adja ki; míg külseje hideg lesz, belseje egyenlően meleg marad és 20–25 R. fokot mutat. Azt mondják, hogy a ruha rossz hővezető; pedig kevés ily tulajdonságú kelme van.

Minél kevesebb levegőt foglal magában valamely ruhakelme, annál rosszabb hővezető. E szerint a ruházatnak nem az a célja, hogy testünk elől elzárja a levegőt, mert ez esetben ama kelmek lennének legmelegebbek, melyek léghatlanok. Mindnyájan tapasztaljuk, hogy télen a glazé keztyű-

ben fázik kezünk, míg ellenben a levegőt átvezető vadbőr melegen tartja.

Például az új valával bélelt ruha nagyon meleg, mert a vala nagymennyiségű levegőt foglal magában; ha azonban hosszabb használat után összecsomósodik és ez által légtartalma gyérül, becses tulajdonságának legnagyobb részét elveszítette. Azonban ez átbocsátási tulajdonság czélszerűtlené válik, mihelyt a likacsok oly tágasak, hogy gyorsan átbocsátják a levegőt.

A ruházatnak továbbá nem szabad megakadályoznia a test felszínének párolgását. Mindenki tudja, hogy a kaucsuk köpenyek és sárccipők mily kellemetlenek Minden kelme mohón veszi be kívülről a vizet, ámbár különféle fokban. Így például a gyapjú majdnem még egyszer annyit föl vesz mint a vászon és lassabban adja vissza. E szerint gyapjú ruhában kevésbé hűlünk meg, mint vászonban. Mindenki ismeri azt a kellemetlen érzést, melyet a vizes vászonig hátunkra gyakorol. Igaz ugyan, hogy hamarabb szárad meg, azonban e gyors elpárolgás, a fölvert viz gyors visszaadása, annyi meleget el von tőlünk, hogy didergünk. A gyapjunak még nagyobb előnye is van. Minden kelme áthatatlan lesz a levegő számára, mihelyt likacsai vízzel telnek meg. Ez a gyapjunál másod sorban pamutnál, majdnem sohase fordul elő; aki súlyos munkát végez s eszerint hamar megizzad,

vagy pedig, kinek magas hőmérsékletben kell dolgoznia, soha se hordjon vászon inget.

Vizes ruhát tartani a testen, mindenkor veszélyes. Különösen áll ez vizes harisnyákra nézve. Ha csak 50 gramm víz rejlik harisnyánkban, ennek megszáritása oly hőmennyiséget von el tőlünk, mely 500 gramm 0-foku vizet forrásra bírna, vagy ugyanannyi jeget elolvasztunk. Mindenki vonakodnék, hogy ily kísérletet tegyen, pedig ugyanazt tesszük, ha könnyelműségből vagy közönyből nem váltunk harisnyát.

Igen nagy jelentősége van az alsó ruhának. Ennek nem csupán az a célja, hogy meleget tartson, hanem arra is szolgál, hogy magára vegye a bőrpárolgást. Mihelyt az alsó ruha likacsait e párolgás telítette, ugy sem felel meg többé czéljának; váltani kell tehát és megmosatni.

Semmiféle ruhának se szabad oly szűken tesethez állnia, hogy megakadályozza a vérkeringést. A tulságos fűzésről kár szót is vesztegetni. Egy híres orvos, habár kissé drasztikusan is, de nagyon helyesen mondja erről: hogy egyetlen előnye abban rejlik, hogy a nőket, kik e rossz szokásnak hódolnak, lehető gyorsan a föld alá juttatja. Mennyi tartós főfájás, mennyi szemlob származik a szűk inggallértól és számtalan nőre nézve a nagyon is szűk harisnyakötő, hosszabb szenvedések kuforrásává lett.

A „Muraközi” tárczája

Az asszonyok bűne.

(A népelethől.)

A nap már régen bevonta aranyos sugarai-ból szőit sátorát, a nappali rekkenő hőséget enyhé üde levegő váltotta fel s kellemes virágillat árasztá el a léghört, a míg az égboltozat alkonyati rése festői szépségben tündöklött halvány rózsapírjában.

Nagy esillengelés, kolompolás, gyerekcsivaj között vonul végig az utcán a hazatérő esorda, melynek zaját olykor tuharozogja Bordás, a falu bikájának erős hangja.

A falu apraja-nagya kivonul az utcára s a ház előtti padon letelepszik, a gyerekek a porba heverészve gombognak, ugrálnak — míg az öregeket a legujabb és legnagyobb politikai események foglalkoztatják; élőkön a jegyzővel — a falu szájja — hóna alatt egy nagy csomó hirlap, s egészen kikelve asinából hevesen declamál. — Mindenki száját lesi, izgatottan forgatva makra pipáját kezében.

Egyzserre a faluvégről egy zilált, rongyos, hosszuhaju emberke rohan végig az utcán, erősen hadonázva és torkaszakadtából orditva: Kati megállj! Edes Katicám! — Fogják meg! — Fogják meg!...

A zajra a gyerekek ijedten ugráltak fel helyükről övéik mellé húzóda, az öregek pedig megilletődve nézik a szerencsétlent s remegve uttognak: Szegény Gazi! Szegény Gazi!

Fogják meg!... hangzik újra a böszült, rongyos ember kiáltása s nagy portelleget verve maga után. eltűnt az ut végén.

Mintegy négy évvel ezelőt történt; ép sorozás napján.

A falu legénységének színe-java kora reggel ott nyüzsgött a faluháza előtt, várva míg sorra kerül, künnp pedig anya, testvér, gyám, kedves zokogva biztatá szeretettjét a rettenetes „taulich” szó elbírására.

A udvar egyik sarkában egy halvány, kedves arcu kis leány áll, hosszú pilláktól árnyékol, tüzes könyben uszó szép szemét mereven függesztve a bejárat felé, testét ideges remegés fogja el, mintha várna valakit — ki neki nagyon kedves.

A lépcsőről egy fiatal, csinos, szőke legény, busan közeledik felé, odaérve csak annyit mond: — beváltam!

Hangos sikoltással borult Katicza Gazi vállára s keservesen zokogott. Gazi még egyszer vissza ment esküt tenni — mialatt egy szikár férfi — a kasznárék Peti fia — sóvár szemmel közeledett felé s kárörvendő mosolyal nézte hétségbeesését.

— Oh, hát mi lesz velem? — sóhajtott Katicza — ha téged is el kell vesztenem — s hangos sirással borult a kerítésre.

Peti a leány vállára tette kezét s halkán mondta: Ne félj Katiczám, majd magamhoz veszek én. A leány feltekintett s ijedten lökte el magától Peti kezét. — Hagyjon el, ha nem akarja, hogy segílyt kiáltsak.

Gazi ki szemtanuja volt a jelenetnek, dühö-

sen rontott közékük s rákiáltott Petire: Távozzék az urfi, ha azt nem akarja, hogy az életébe kerüljön ez a.....

Peti szégyenkezve sompolygott el, de örök bosszút lihege ezért a megszegényítésért. Gazi pedig oda fordult Katiczához: Katiczám édes, én bízom benned, de lásd a kit szeretünk, az féltjük is; esküdj meg tehát, hogy ez emberrel soha még csak szóba sem állasz.

— Esküszöm! — szólt Katicza, tüzes szemeit erősen rászegezve Gazsira s mosolygó ajkával, mely mint egy meghasadt meggy, csókot kínálva, csakra ingerlé kedvesét.

E csók volt a pecsét, az eskü pecsétje...

A nyár lassan eltelt, édes bús érzésekkel vegyest a felvirradt a válás keserű napja — az október 1-je.

A vig katonagyerekek zajognak, ugrálnak, vigan hajtogatják a kancsókat, sőt mi tagadás — néhol hajba is kapnak.

Csak Gazi áll szomorúan, könnyes szemmel kerolja kedvese derekát.

A kocsi, mely a hosszú utra viszi őket, a kocsi-ma elé döcög s keserves sirás, jajgatás, énekzsivaj között megtörténik a bucsuzás, elfoglalja kiki helyét. — Katicza zokogva simul Gazi keblére, ki lágy, remegő hangon kéri: ne feleddj, — ne feleddj! — még szólni akar, de szó nem jön ajkára, szívét télenk remegés fogja el s arcát, melyen a bús és bánat erősen redőltöt rajzola, tenyerébe temeti.

A kocsi türelmetlenül szól vissza a várokozásért.

— Oh hát lehet-e ennél hosszabb válás

Régi szabály az, hogy a főt hidegen, a lábat melegen tartsuk. A hajzat már magában véve elég oltalmat nyújt; ép úgy kell megszorítanunk a nyakkravalók viselését; a költőt vagy horgolt gyapot sálók egészen mellőzendők. A nyakak levegőhöz kell szoktatnunk, ez a legjobb óvszer torokbajok elkerülésére. A lábballit ritkán készítik a láb természetes időma szerint, pedig főkélek az, hogy a láb kényelmesen fektüdjék a helyén, hogy az ujjaknak elég helyük maradjon a szabad mozgásra, végre pedig, hogy a sarok alacsony és széles legyen. Ha mindenki a szabályt keresné, sokkal kevesebb nyomoréklábu ember lenne.

KÜLÖNFÉLÉK.

Hivatalos látogatás. Tóth László nagykiszai törvényszéki elnök a múlt hét utolsó napjain hivatalos látogatást és hivatalos vizsgálatot teljesített a csáktornyai kir. járásbírósnál. Ő Nagysága tiszteletére Ziegler Kálmán kir. közjegyző múlt hó 30-án estélyt adott, melyre a csáktornyai bírói és ügyvédikar tagjai is hivatalosak voltak.

Haltottak elbűstjén a csáktornyai sírkert szokás szerint a kegyelet színhelye volt. Mindenki a temetőbe sietett, hogy elhunyt szeretettjei emlékének áldozzon. Szébbnél szebb, drága koszorúk bizonyították, hogy még a kegyelet nyilváníásában is van luxus. Az áll. tanítóképző-intézet növendékei gyászlobogó alatt testületileg vonultak ki s Bárány Ignác jeles paedagogus és volt intézeti igazgató, ugyiszintén Lábos Péter ez idén elhunyt társuk kivilágított s megkoszorúzott sírjánál megható gyászdalokat énekeltek zenetanáruk vezetésével. Egy elhagyott sír: Greskovits János korán elhunyt polgári iskolai tanító sírja többeknek feltűnt. Egyetlen koszorú, egyetlen gyertyácska sem mutatja, hogy barátai, vagy a polgári iskola tanulóifjúsága elhunyt tanáruk emléke iránt kegyelettel viseltetnének. A Zrinyi-kör derék tagjai talán a jövőben gondoskodhatnának egy koszorúról s pár gyertyáról.

A Muraközi Takarékpénztár igazgatósága értesíti a részvénytársulat tagjait, hogy a régi részvények visszaadása mellett az új,

diszes részvények holnaptól fogva a takarékpénztár helyiségeiben átvethetők.

Haltottak napja Berlakon. A kegyelet legszentebb érzelmé töltötte el a város összes lakóit. Esti 5 órakor megkondultak a harangok és 10 óráig szakadatlanul zúgták azokat a mélabus hangokat, melyek rezgésbe hozzák a szív legtitkosabb érzelmhurait. A sirok kivilágítása már a sötét szürkületben kigyulladt s lángtengerben úszott a hollak kicsiny birodalma. Az ajkán imát rebegő tömeg, mint a szélől megintgott kalászhullám, szorongásig megtöltötte a fénybe merült temetőt. Ki ki térdre borult kedvese hantjainál s forró fohászt küldött az eget urához. A kápolna kellemes szavu csöngője minden hangjában áhitatra hivta fel az élők seregét. Ez volt vasárnap. — Hétfőn már kora reggelén meghuzattak a harangok s az egész szentmise alatt folytonosan zúgtak. Isteni tisztelet után a templomi közönség körmenelben vonult ki a sírkertbe, hogy ismétlően lerövíja a vallásparancsolta hála és kegyelet szent adóját.

Hymenhir. Politzer Adolf csáktornyai déli-vasúti tiszt e hó 5-én vezette oltárhoz Söptén (Szombathely mellett) jegyesét Reinhold Teréz kisasszonyt. Sok boldogság kísérte a fiatal pár útjait!

A horvádi klerikusok Budapesten. A mi nap mint örvendetes hírt közöltük lapunkban, hogy a budapesti központi szemináriumba járó, zágrábi egyházmegyei papjelölteknek a zágrábi egyházi hatóság szigoruan meghagyta, hogy tanuljanak meg magyarul. E hírt a Zágrábban megjelenő »Katólicski List« a következőkben közölte meg: — »Csodálatos ujdonságot velt át az »Agrar Tagblatt« a »Nemzetből«. Itt ugyanis elmondatik, hogy Gašparić püspök néhány klerikust Zágrábból a budapesti egyetemre küldvén, felkérte levélben a központi szeminárium igazgatóját, miszerint szigoruan ügyeljen arra, hogy a zágrábi klerikusok tanulmányuk ideje alatt a magyar nyelvet szóban és írásban sajátítsák el, mert különben később nem lehetnének alkalmasak magasabb egyházi hivatalokra. Szól azután arról, hogy a zágrábi érsekséghez sok magyar plebánia tartozik, melyekbe csakis olyan lelkészek küldhetők, akik tudnak ma-

gyarul. Aztán, hogy Gašparić püspök felkérte a budapesti szeminárium igazgatóját, hogy azokat a zágrábi klerikusokat, akik nem akarnának szorgalmasan magyarul tanulni, jelentse fel az érseki hivatalnak, mely az illetőket azonnal visszahívja, esetleg elbocsájta az egyházmegyéből. Így a lapok. — Mi illetékes helyről fel vagyunk hatalmazva kinyilvánítani — írja a »Katólicski List« — hogy a »Nemzet« és utána az »Agr. Tagblatt« ezen híre nem igaz.

Ellenőrzési szemle Berlakon. Okt. 30-tól egész e hó 3-ig tartott a közös hadsereghez tartozó szabadságot állomány fölött a hivatalos vizsgálat. Az ellenőrzési szemlével Burján százados volt megbízva a 48. sorozattól. Rendben talált mindent. Büntetés elő nem fordult.

Csáktornya város képviselőtestülete m. hó 31-én közgyűlést tartott, melyen a következő ügyekben hozott határozatokat. 1. A közbiztonság elkövetésénél az építészeti bizottság akadály nélkül átvette azt. 2. Az iskolaszék mandátuma lejárván, lemondott. A közgyűlés a régi tagokat egyhangulag újra megválasztotta, még pedig: Czvetkovits Antal, dr. Krasovecz Ignácot, Prusztz Alajos, Szeivert Antalt, Szilágyi Gyulát, Wollák Rezsőt, Zakál Henriket és Ziegler Kálmánt, kik az esküt azonnal le is tették. 3. A »Hattyu« vendéglő eladása és a Barakk-korcsma lebontása elhatározottat. 4. Az építészeti bizottságba beválasztottak: Debics János, Morandini Bálint, Rosenberg Lajos, Szakonyi Zsigmond, Szilágyi Gyula és Ziegler Kálmán. 5. Az egészségügyi bizottság tagjai lettek: Ángyán Aurel, Bencsik Ferencz, Fink János, Jenei Gusztáv, Dr. Krasovecz Ignác, Pálya Mihály, Pethő Jenő, dr. Schwarz A. és Schwarz J. 6. Az áll. fogászati jöv. kezelését a község mint erkölcsi testület nem veszi át. 7. A képviselő-testület Bernyák Károlynak, Cvetkovics Antalnak, Debics Jánosnak, Morandini Bálintnak és Morandini Románnak a tűzoltótorony felépítése körül tanúsított áldozatkészégükért jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki.

— Periakról írják a következő figyelemre méltó sorokat: Ha kellőképp méltányolni tudjuk, ha fel tudjuk fogni ama körülményt, hogy mit tejesít egy vidéki szintársulat, s ha még figyelembe vesszük azt is, hogy eme társulat a hazá-

nehezebb fájdalom, mely itt kezdődik s ott végződhetik, a hol s a mely után nincs vigasztalás a földön.

Egy csók, egy bucsukönnny, egy sóhaj még s a vén kocsis a lovak közé csapva elvágtat velők s a nagy porlelleg csakhamar eltünteti őket a láthatárról; csak a távolból hangzik még vidám énekük:

Gyere pajtás katonának
Jobb dolgod lesz, mint apádnak
Se nem kapálsz, se nem kaszálsz.
Csak a kaszárnyában sétálsz.

Még fel sem száradtak a bucsu könnyei s a hasadó hajnal még fel sem ragyogott teljes pompájában, mikor már Peti urfi ott ténfergett Katicza ablaka alatt.

Hogy Katicza hogy fogadta s mint bánt vele, bizonyítja az, hogy rövid idő leforgása alatt (no már amennyi egy asszonynak a feledéshez szükséges) a kasznárak kerijében a szép ősi estéken két szerelmes járogat el, édes csókokkal halmozva el egymást s tiszta szívvél, reményekben dúsa kellettel járják be a kopár levelét hullatott fasort és álmódva szébbnél-szebb, de teljesületlen álmokat. Peti és Katicza voltak.

A falubeliek sokféleképp találgatták, magyarázták e gyors változást, a mig végre egy szép napon a corpus delicti — egy kerekkepű, csitri fejű kis pufok teremtésben napvilágot nem látott. Itt meguzakadt a találgatás.

Szegény Gazsi! Mig te, kit katonai kötelességed távol Bosznia vad rengetegeibe szölyított

el, szüntelen egy édes órára gondolva, a szabaddulás órájára, te ki képelemben látod magad előtt kedvesed értepedő, szenvedő arcját; addig ő más karjaiban édeleg s pihen — másodmagával.....

No de, ami halad, el nem marad...

Felvirradt a kintéljes három év legszebb napja, az utolsó nap, melyen falunk derék fiai, lerázva magukról a borjut, ristungot és mundart, boldog szívvél, édes érzelmmel siettek haza szülővárosukba s duhaj kedvvel énekeltek, hogy:

»Kiszolgáltam három hosszú esztendő...«

Örömtől duzzadtak a keblek, de ki mégis a legboldogabb? Az Gazsi volt!... Szegény, ha tudta volna!...

No de nézzünk el Katiczához, vajjon ő hogy fogadja az egykor annyira szeretett, de hamar feledett kedvest.

Picziny szobája csendjét olykor-olykor halk gyermeksisak szakítja meg, a melyre a szoba egyik sarkából egy halvány képű, szomorú tekintetű nő alakja domborul ki, jobbában egy kis csecsemő, mig balja cüstgedten hanyatlik hátra.

A következő percben egy magas, szikár férfi lép be az ajtón. — Vigyázz, mindjárt jönni fog! — Az ajtó ismét nyílik s belép rajta Gazsi tájékozó szájjal — kit már értesítettek a dologról — s egyenesen Petire rohan, ki mezezőve a támadást, erős csapást mért botjával Gazsi fejére, ki eszmélet nélkül rogyott össze, s Katicza segítségkérésére összefutottak a szomszédok.

Peti elhurcolták a falu házába, Gazsit pedig rögtön ápolás alá vették, mert sebe életveszélyes volt.

Katicza kis csecsemőjét véve elrohant a végtelenbe s eltűnt s az nap óta senki sem látta többé sehol.

Péter urfi vasra verve került a megyeház börtönébe s ott álmadozik elmu't dicső, szép és boldog napjai felett.

Pörge Gazsi feigyogyult ugyan nehéz sébéből, de többé ember nem lett belőle. Az agrárkódás, mit az úts következtében szenvedett, megbenítá elméjét s csak arra emlékezett, hogy volt egy Katiczája, kit elvesztett, s kit hasztalanul keres, nem képes megtalálni.

Muló volt a boldogaága, mely úgy elroppent, mint egy áom.

Iszákos lón s ha ilyenkor a kellelénél többet ivott, erőt vett rajta rohama, s futva, kiabálva kereste hűlten Katiczáját.....

Fogják meg! fogják meg! Katiczám édes, megállj! — hangzik újra Gazsi rémes kiáltása. Eszeveszetten rohan végig az utcán, lehajtott lövel a templom előtti márvány keressinek s szétronsolt fövel elterül a kereszt tövében. Még egy utolsó sóhajtot s karjait keresztbe tnyva erősen szorítja melléhez, mintha ölelve tartaná, kit oly régen keresett.....

Beniczky Lajos.

nak egy oly községben teljesíti nemes hivatását, hol a lakosoknál majdnem mindegyike idegen, tehát nem magyar ajku, akkor lehetetlen az említett társulatnak minden egyes tagjára bizonyos kegyelettel nem tekintenünk. Igen, őz valódi hazafias missziót teljesítenek. Hányan voltak a vanak községünkben, kik egy szót sem értek az előadásból, hanem a mozdulatokról és színészeink arcáról olvastak le a hallani vételeket. Láttam egy embert, kinek fia mondogatta horvátul, hogy mit mondott ez, vagy az a színész. S mily örömmel fogadták ugyanezek azokat a jó magyaroszinpadi alakokat. Egyébiránt intelligenciánk is mindent elkövet, hogy egy a közönség, mint a társulat tagjai kielégítenek. Még a közel és távolabb levő községekből is többen jönnek az esteli előadásokra. Eme hazafias tetben legszebb példával a környékbeli papok járnak elő. Egy községünkbeli lakos pedig, mikor egyik előadásán meglehetősen kevesen voltak, úgy ültette helyre a dolgot, hogy összevásárolt vagy tíz darab jegyet a fennmaradtakból saját számára.

Élőléptetések. Molnár Dezső honvéd hadnagyot főhadnaggyá, Stefaics Jenő közhadseregbeli tiszthelyettes hadnaggyá léptették elő. Gratulálunk vidékünk két vitéz szülőltének előléptetéséhez!

Államvizs. Mosonyi Géza győri I. oszt. adóhivatali ellenőr a letenei kir. adóhivatalhoz III. oszt. adótárnokká neveztetett ki.

Helyi hírek. Kozma Sándor, kir. főügyész okt. 27-én a zalaegerszegi kir. ügyészi hivatal ügymenetét megvizsgálta. — **Keszthelyen** mult hó 31-én fényesen kivilágították a várost Vaszary Kólos heczegprimású förlént kinevezése alkalmából. — **Sümeghi kaszinó** decz 5-én ünnepli meg ötven éves fennállását. — **Keszthelyi** balatoni fürdőbirtosság az állandó gőzhajó kikötő építésének tervezésére megbízatást nyert s a kikötő tervét Schadt J. és Hencz A. technikusokkal már elő is készítette. — **Balaton** vidéki filloxa ellen védekező egyesület "Tapolczán tartott közgyűlésében kimondta: legelőszertűbb tavasszal a virágzás idejégre szénkénegezni, őszszel pedig a szüret után. — **Lóvásárlás** A Pécselt állomásozó 8-ik honvédhuszár-ezred e hónapban tartja lóvásárlásait és pedig Csáktornyán nov. 20-án 4-8 éves kora s 158-166 cm magas lovakat 250-300 frijával fogják vásárolni. — **Zalamegyei** tűzoltószövetég választmánya az egyes vidékek tűzrendészeti viszonyainak tanulmányozására kiküldötte Szeiwerth Antal, Póltz Pál, Kovács Gyula és Nagy Antal parancsnokokat. — **Tapolczán** Szabó Vörös János lábdí hegyi lakos Mátyás korabeli aranyokat árusított el, melyeket szülőjében ásozt ki. — **Pasztróvics** Ernő n-kanizsai vasuti állomási csoportvezető a vasuti vágányokon elesett s egy darab vas ráját megrepesztette s másfél órai kinos vonaglás után meghalt.

Haza hírek. A király Ő Felsége hosszabb tartózkodásra Gödöllőre érkezett. — A delegációkat a király e hó 11-én fogadja. — A katonai tanács határozatai szerint az orosz csapatmozgalmakra való tekintettel Galiciában három ezreddel fogják szaporítani csapataink számát. — **Az ev. ref. és ág. evangélikus egyház** deczemberben zsinatot tart Budapesten. E zsinatok alkalmából a protestánsok vallás szabadságáról szólv 1791. évi XXVI. trvcsiki szándos emlékére a két prot. egyház közös ünnepet fog rendezni. — **Szabadság** szobrot fognak fölláttani a biharmegyei Földvár bástyáin a millenium alkalmából. — **A filloxa** a valóságos honfoglalást űz Magyarországon s idegenbe üldözi az őslakókat. A többi közt Tapolcza vidékén is inséggel határos a nép szegénysége s lehet tartani, hogy a szőlősgazdák tömegesen kivándorolnak Szla-

voniba. — **Horvát testvériség.** A kapronczai vásáron a kanizsai iparosoknak nem engedték meg, hogy áruljanak, mert iparengedélyök nem horvát nyelven volt kiállítva. — **A korai tél.** A gazdák valóságos kétségbeesésére az idő nem akar esőre fordulni az országban, hanem egyre zordonabb lesz. pedig kiszámíthatatlan a kár, amit már eddig is tett a vetésekben a fagy. Debreczen, Kassa, Brassó, Balassa-Gyarmat vidékein mindentűn nagy hidegek s korai fagyok járnak. Több helyen az őszieket még nagyrészen el sem vethették. — **A tisztviselők fizetésének javításáról** szóló törvényjavaslat már teljesen kész s november első napjaiban fog a képviselőház elé terjesztetni. — **Gyümölcs termelők és községek** figyelmébe A földmivéltügyi miniszterium most teszi közzé az állami szakintézetek telepeiről kiadható gyümölcs magosmeték, oltóvesszők, oltványok és nemes fűzdugványok kímutatásait; az árak igen jutányosak. Ezen csemeték és vesszők községi faiskolák számára díjmentesen is ki fognak adadni, ha az illető községek a miniszteriumhoz 1892. január 31-ig folyamodványokat benyújtták. E tekintetben minden nemű felvilágosítást a gyümölcsészeti miniszteri biztos (Buda pest, állami vinczellérképző) ad.

Színészet.

Csáktornyán.

Balog szintársulata, mely ujjog Kiss Nándor urral, a székesfehérvári színház volt első bariton énekesével erősbült, befejezte nálunk a jelen évadban működését. A derék társulat innen Csu-góra ment.

Az utolsó heti változatos reportoir a következő: Okt. hó 29-én (csütörtök) „A megboldogult” Kecskeméti Irma tehetegecs színésznő jutalomjátéka; okt. 30-án (péntek) Szigligeti népszínműve „A csikós”; okt. 31-én (szombat) Balog Árpád igazgató jutalomjátékául Sophokles tragédiája (ford. Csiky G.) „Elektra”. Az utóbbi darabban a czimzerepet Kecskeméti Irma elég jól oldotta meg; sikerült alakítását a szerep kiváló nehézségeit méltányolva, sokszori kihívással jutalmazta meg a hálás közönség. Kiténtek még T. Wanzéli Irma (Klytaemestra), Balog (Orestes) és Monori mint nevelők. — November 1-én vasárnap „Molnár és gyermeke vagy a lelkek vándorlása karácsony éjjelén” került színrre. Nov. 2-án hétfőn az „Ingyenélők”-et adták kiváló sikerrel. Ezen népszínműben mutatta be magát Kiss Nándor ur (Fürge Döméné fia), kinek kellemes, bár most kissé fátyolozott baritonját élvezettel hallgattuk; vele a társulat, mely jó énekesekben bizony szűkölködik, nemcsak jó énekest, hanem a mint máj játékából látni lehet, jó alakítót is nyert. Sokat neveltünk Monori Sándornak, ki Boross János nyugalomba vonult, megmagyarosított korcsmárst adta Balog (Weiner Vilmos, előbbinek jöcsöke) ma elemelőnek volt. Emilitést érdemelnek még: Beniczky (Balog Pista), Kecskeméti (Eszter) és különösen Balogné (Kiss Sári), ki tízes énekével nagyban hozzájárult az est sikeréhez. — Nov. 3-án, kedden bucsuelőadás volt a társulat egyik legtehetségesebb tagjának, Ágotai Ferencnek jutalmául. Nem tehetünk róla, de kifogásolnunk kell, hogy ezen alkalmából „A vén bakancsos és fia a huszár” című népszínművet választotta a jutalmazandó; mert Friczi gyerek bizony nem hálás szerep oly kiváló komikus számára, minőt Ágotaiiban, a publikum kedvencében tiszteltünk. A hálás publikum ezüst órával, arany gyűrűvel és virágkoszorúval lepte

meg Ágotait, ki sok élvezetes estét szerzett neki. Kitűnően játszottak: Monori (Veres csaplár) és Kaposi (kiszolgált bakancsos); kiemelendők továbbá: Beniczky (Hangos kántor), Balogné (Lidi, a kántor leánya) és Kecskeméti Irma (Ilon, a csaplár leánya). Közönség föltte nagy számban a társulat kellemes emléket hagy hátra városunkban!

Periakon.

Németh János jól válogatott vidéki tagokból álló szintársulata 6 előadásra új bérletet nyitott, melyben kevés kivétellel csaknem minden előbbeni bérlet megtartotta kör- és zártsekeit. Olykor-olykor meglátják a közönségen, hogy számban egy kissé igen de tetszenyilatkozatokon legkevésbé sem fogyatkozt.

Okt. 27-én ment a „Csapodár” cz. vígjáték. Közönség szép számmal. Némethné Szirmai Jozefin (Camilla) és S. Dornói Vilma (Constauce) a darab sikerét teljes erőnyre emelték. Jeszenszky (Rivio) a dühösen szerető spanyol tisztet, Németh (Campignac) az előbb szeleburdi szerelmezt s később megtért érzésű férjet kitűnően alakították. Kerényi jól adta az együgyű Fridolint titkon epedő szívbánataiban.

28-án került színrre „Stern Izsák” cz. énekes bohózat. Közönség nagy számmal. Németh a czimzerepet természetesen alakban mutatta be. Jeszenszky (Törő) a szárazkózt patikust jól személyesítette. S. Dornói Vilma (Tini) hű szerető volt.

29-én jött a II. bérlet 1. számában „Válás után” E kitűnő francia vígjáték jelentékeny közönség előtt lett eljászva. Némethné Szirmai Jozefin (Diana) megkapó hüségöl óris megnehéz föladatát. Rózsáné (Bontvardné) valóságos anyósremit mutatott be. S. Dornói Vilma (Gabriella) helyesen fogta föl szerepét. Németh (Duvál) és Jeszenszky (Bourgenauf) sikerült alakításokkal neveltették a hálás közönséget.

30-án adatott a „Cszimadia mint kísértet”. Zóna-darabnak lett ugyan száma, de kevés számú közönség utazta át. Különbön erkölcsileg felettebb jól sikerült s színészeinket a részvét hiánya sem rettentette vissza a náluk otthonos és kifogástalan szerepléstől.

Okt. 31-én láttuk Németh János jutalmául az „Igmádi kispap” cz. énekes népszínművet. S. Dornói Vilma (Eszti) hű képét nyújtotta a mélyen szerető kis leánynak s dalával gyöngéden lebilincselte a szép számú közönség figyelmét. Hangja kedves és élegé iskolázott. Rózsáné (Örseo) a pap gyermekét féltékenyen szerető anyát és Csenter (néptanító) a pap-gyermekének fantasticus jövőt jósó atyát teljes világlatba helyezték, Szirmai Jozefin (Zsuzsa) a tudákos és követelő szobaleányt jeles alakítással mutatta be. Igazán figyelemreméltó, hogy a dráma terére képzett erő. aminő Szirmai J., egy bonvivant kört ily elősmérés mellett tölt be. Prágai (Ferenc) szeiid arcu kispap volt.

F. hó 1-én volt műsoron „A tót leány.” A czimzerepben S. Dornói Vilma rokonszenves alakjával találkoztunk, ki tótos dialektusával s helyes játékával hűen mutatta be Hankát, kinek kellemes dalában ezuttal is gyönyörködtünk. Németh kitűnő Misót produkált s különösen tetszett az első felvonás alatt előadott tót szövegű s tisztán elzengett énekeivel. Csenter (Gyarmati), Jeszenszky (Bandi) és Kerényi (Borbolya) legnagyobb elősmérést arattak. Az előadást nagyobb számú közönség nézte végig.

2-án közepes számú közönség nézte végig „A zsidó honvéd” cz. népszínművet. Szirmai Jozefin (Eszter) a mai estén is előfogtatta drámai tehetségét a 7 águ koronától atyai kényszer ellen is elfordult és a saját véreből származott zsidó katona iránt talált önfelelőző szerelmében. Jeszenszky (Anna) a mélyen sértett, de lörhatalenségig önzéretes özvegyet kitűnően játszta. Jeszenszky (David) és Németh (Iozig) nagyban előmozdították az est szeilemi sikerét. Csenter (Ehrlich) és Siménfalvi (Zsigmond) szintén derekasan megállták helyeiket.

A frenetikus taposk és lámpa elé hívások elmaradhatlanul következnek be nemcsak a függöny legördülése után, hanem nyílt jelenetekben is.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

Főmunkatársak:

A KÉPEZDEI TANÁRITESTÜLET TAGJAI

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i. t. d.

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Šejdini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

MEDJIMURJE

Nekaj od duhana.

Za sigurno ne ma nikoga izmed čitateljov, koji nebi poznal duhana i vsake fele tvorine od njega: duhan rezan na kratko, na dugoma, zmotan vu cigaru itd. Te bi nam znali čitatelji odgovoriti, da ih zapitamo: Odkud je duhan? Treba bo znati, da ov duhan, koj se pri nas sadi, i kojega vnogi tak radi vuživaju, nije ni pošto naša domaća biljka kak je na primer zelje, nego je duhan k nam donešen iz Amerike prav tak, kak god i krumpir, pak mu je ista sreća vu del pala kak i krumpiru, ter se je za kratko po svoj Europi razširil, akoprem nemore nigdo potvrditi, da čovčanstvo ima jednaku hasen od duhana kak i od krumpira. Anda da vam povém dvé tri o duhanu.

Domovina je duhanu Amerika Stara kronika nam pripovéda, da je indijansko pleme Pavne prvo počelo vživati duhan, i to, kak na dalje pripovéda kronika, srećne ih je napravil bog »Sunce«. To dakak veli kronika, a kuliko je vu tom istine nebudemo iziskivali.

Ozbiljna historija počme istom na početku šestnajstoga stoletja pripovédati o duhanu, pak i za istinu evropejci nisu prvlje ni videli duhana, dok nisu ljeta

1492. s Kristofom Kolombom stupili na amerikansko zemljišće. Europu je s duba nom upoznal nekakov — srećnjaković ili nesrećnjaković — frater Romano Pane, koj je ljeta 1518. cesaru Karlu petomu poslal nekoliko zlatožutih listov, koji su se cesaru jako dopali.

Taj anda frater Pane (samo ako nije bil Čeh) navéil je evropejce pušiti a ne kak se navadno misli — Frater Nikot Ivan Nikot, francuzki poslanik vu Lisabonu, po kom su posve neprav duhanke giftne sastojine nazvali »nikotinom«, bil je onaj, koji je istom ljeta 1560 šnotanje duhana vpeljal vu modu. Medtimtoga svét je već onak nezahvalen, samo na današnjicu misli, a včerašnjicu zaboravlja: zaboravili su i na fratra Paneta, kak god su zaboravili i na Kolumba, pak zemlju, koju je on odkril, ni u prezvali njegovim imenom, već imenom prefriganca Ameriga Vespuccia.

Duhan se je na skorom povsud razprostranil, kak god se navadno vsako zlo razprostranjuje. Pokedob je vživanje duhana — pušenje i šnotanje postalo na skorom obštenim, to je naravski bilo, ter je sadjenje duhana, kak i trgovina duhanom bil vnogo hasna dona'ajući posel. Medtimtoga pri tom nije dugo ostalo, da bi si

pojedinu (privatnici) ž-pe trpali, nego su vlade (kormanji) jedna za drugom preglašile duhan oisakćim monopolom, kak god je na primer i sol. I dobro su računale vlade; od ovoga monopola dohadja vu orsačku b'agajnu (kasu) ljepa šumica od samo 27 milijunov forintov čistoga dohadka.

Nu s druge strani previdli su ljudi kojim je dobro t čovčanstva bila na srcu, da je duhan jako giften. pak da je vuživanje duhana za čovčanstvo jako pogubno. Zaradi toga stali su vladari, dostojanstveniki i svećenstvo, a na čelu mu sam papa, da izkorene pogibeljno vživanje duhana. Tu se je prodekuvalo, kak je škodljivo pušanje i šnotanje; kastigovalo se, rezali su najmre nose, koji su šnofali, pape su se grozili prokletstvom, vse zabadava, duhan se je ipak poleg vsega toga vse jakše širil, ter bi dendenes težko našli čovčeka, koj nebi pušil.

Den denes vse puši, staro, mlado veliko, malo, mužko, žensko, bogato, siromašno: gospoda i go'pe cigare i cigarete, naš Jožek svoju kratku pipu, kojom odmah méri, kuliko je gdo vréden; oduđ i ona: nisi vréden ni pipe duhana. A gdo vas još nije videl kaprola — pardon! — gospodina kaprola, gdé se vu nedelju

ZABAVA.

Pokvarena ekukucia.

Korpar je siromaški seljak, kojemu se (kak veli prirećje) vuha zalevajv.

To je istina, da ima kravu vu štali a seno na seniku, zatim svinju vu kotcu i krumpir vu pivnici; ali kaj to hasni, kad ima i toliko dece, da bi iz njih mogel jedne orgule napraviti, a k tomu dugov toliko, da verovniki vele: Sve kaj imaš je naše i bude se za šest tjedni pod ekukuciju tržilo.

Ovak stoji seljakom Korparom.

Verovniki pošaljv sudbenoga izaslanika i on Korparu vu ime zakona pove, krava, svinja, seno i krumpir su pod ekukuciju uzeti te moraju ovde do dana prodaje netekvje ni ostati.

Na skoro zatim se po selu bubnje, a stari občinski pandur natekne mešingaste očale na kuferni nos i na svakem vuglu utice iz nekakovog piama vun slabokuje, da vu ponedeljak se bude moglo pri Korparu nekaj kupiti — prvi, drugi i tretji put — naj zadnjić dapače i izpod pročene.

I izbilja! Vu ponedeljek se vu dvorišću siromaškoga Korpara skupi mnogo kupcev, jer nesreća jednoga, je dobiček drugoga, to je već žalibože tak na svétu i le bude nigdar drugač.

Kad ali kufrasti nos polukne v štalu i

hoće kravicu pozvati, da nek van izide i nek se dade pregledati — nega kravice; a kad isti kufrasti nos pajecku hoće dopovédati, da i drugi ljudi imaju kotce te vu pravo vreme zneju nože brusiti, nitko mu iz kotca neodgovara — neima niti pajecka.

Sad stupi kufrasti nos vu glublinu pivnice, zatim se spinja po lojtri na senik — ali kaj je tu našel? Dole vu glublini je tmina, da bi ju moći rezati, a krumpiru ni tora ni glasa, a gore na seniku je jeden siromaški mišek, koj si hoće sve četiri noge bezinjem potrgati, iščuć koju betvu sens, iz koje bi si za se, za svoju ženu i svoju decu mogel poste'lju napraviti.

Sudbeni izaslanik anda, us'éd ovakovih okolnostih javi Korparu, da ga mora dati prijeti i zatvoriti, jer da je on fante proneveril i prodal, te ovak kotacu pravice med ferličje posegnul, a to da je zločin, koj se i na ovom i na drugem svetu najostreše kastigovati mora.

Na to odgovori Korpar: Ja fante iliti zaplenjene stvari prodal nisam; ali kaj ja morem proti tomu, kad se nisu mogli med sobom slagati? Svinja je poširila krumpira, a krava seno, a kad već n'isu imali nikaj za ždreti, te je već glad hotel i nje poždreti, a nas takaj, spravili smo se na svinju a na kravu takaj, pak smo i mi žirli dok je bilo sve poždrto i podjedjeno vu ime Božje Amen.

Sad su se morali kupci i isti verovniki nad tim obćim žderanjem grohotom smejeti i

kajti ničesa viš: za ždreti tu nije bilo, tak su sami verovniki sid odustali od toga, da bi Korbar zato bil zaprt, te su načiniili križ na dug i račun; jedan dapače, koj je imal veliki bugjilaršom i veliko srdce, prime Korpara za ruku i reče.

Tvoja kućica je ravnič već zdavnja moja, ali slobodno ostani vu njoj sa ženom i dećom a platiti za to nebuš moral nikakvu arendu, — moja žna baš sada treba deklu, a tvoja Jažli joj se baš dobro dopada, ako ju dade: vu zlužbu; — jegoga kravara trebam ja, i jer ti tak dobro znaš hraniti krave, tak bi mi ti baš taj pravi bil, pak pak bi si ovak mogli toliko zaslužiti, da tvoja deca nebi morala glad trpeti.

Korpar si na ove reći potegne desniam rukavom čez oči, a deca plaču zahvalne srece na ruke bogatoga verovnika s velikim bugjilaršom a još s većšim srdcem.

Jeli nisu ovakovi interesi više vredni, nego nekoliko podrapanih forintačah?

Guslač.

Bil je neki mladić, koj je imal vrlo lepo grlo za popevati, te je vrlo vugodno znal popevati, a k tomu je bil izvrstan guslač, te si je svoju popevku znal majstorski guslami sprovdajati. — Ovu dvoju umétnost, i popevanje i guslanje je tak daleko dotiral, da je okolo daval pretstave i takovimi si

špinči s virzinom cigarom vu vustah i slamom z vuhom! Naši f. i stare babe nasladjuju se podprašajuš si nose šnotancem, a baka (soldat) na „silboku“ krati si vrème žvačuč dišeci baguš. Ista děca, komaj kaj su dorasla i još se nisu navčila a b c, već odbijaju dima, s početka naravski skrivence, a s vremenom vse i više i javno.

Šoštarski ali džimarski inaš pobira na vulici falačece cigarah, tak zvane čike, pak ih onda puši ondi, kud največ svēta prehadja. Takvoga kaj moralo bi se daka-ko prepovedati, ar takva pe'da hudo deluje na neodraslo dečariju; nego pri nas nigdo ne previdi potreboču toga, dapače ima roditeljah, koji se raduju, kad im nadobudni deset ljetni sinek vužge cigaru.

Drugiput dalje.

Prirėdil :

Gjáf Ferencz.

Nevidljiva rana.

(Novela).

Napisal: JÓKAI MÓR.

Doktor N. jedan od najglasoviteših operaterah glavnoga varoša, bil je jednog ranog jutra, kad još nije bil niti oblačen, prisiljen prijeti pohod; stranjaki, koji je vu ganjku čekal, javil je po slugi, da je vsako čekanje za njega pogibeljno, ar da je treba hitro pomoći.

Doktor si je oblekel spavaču opravu i pustil je stranjakoga vu hižu.

Ov stranjaki bil mu je zevsema nepoznat. Sudeč po vanšcini, moral je visokoga roda biti. Na bledom licu mu se je opašala duševna i telovna bol, a desna mu ruka bila svezana za vrat svilnim rubcem. Akoprem je svom silom nastojal, da poteze lica nepremeni, nise je mogel zdžžati, da mu se bolno zdihavanje nebi izmeknule iz njegovoga grla.

toliko novacah zaslužil, da je prilično dobro mogel živiti.

Jednoč dojde sa još dva pajdaša vu neku oštariju i reče oštarijaš :

Zatrudjeni od putovanja, želimo ovde prenočiti i jer smo se i zagledali, daj nam nekaj za večerju, — ja sam majstor popevanja i guslanja, pak ću ti po večerji za to lepo popevati i guslati.

Oštarijaš se na to nasmeje i veli :

Kaj se stanja čez neč dotiče, to morete ovde badava prenočiti, ali večerju vam nemrem dati badava, to budete morali platiti, jer to je stvar takova, koja i mene samoga košta.

Dobro anda! — Odgovori guslač — ja bum medjutim po večerji ipak popeval i igral više arijih, pak ako ti se bu koja dopala, i ti buš to javno priznal, onda se zavęži, da nam dug za večerju odpustiš, ako pak ti se nebu niti jedna pesma dopala, onda ćemo večerju platiti.

Nikaj laglje nego to, pomiali si oštarijaš — samo mi posle svake popevke treba reći, da nije lepa i da mi se nedopada, pak je večerja placena — i pristane na predloženu pogodbu.

Kad su se sva trojica navčerali, počme guslač popevati i guslati, a kad zvrši prvu popevku zapita oštarijaša :

Hej gazda jeli ti se ova pesma dopada?

Nedopada! odgovori oštarijaš.

Guslač odpopeva i odigra drugu pesmu,

Vi ste gospone N. doktor? zapital je stupivši k doktoru tapim, jako slabim glasom.

Je, gospone.

Vi mi budete oprostili, kaj vas osobno nepoznam. Nestanujem vu Pešti, dohadjam iz sela ter vas samo po glasu poštujem. Nemrem povedati, da se veselim sreći, kaj vas nut spoznavam, ar vu tom neima za mene nikaj vugodnoga.

Doktor je opazil, da stranjaki komaj stoji, i ter ga posadil na divan.

Truden sam; već je to nu tjeden danah, kaj nisam spal. Na desnoj ruki mi je nekaj nastalo, neznam kaj, jeli piščaj ili pak rak-rana; vu početku me samo boljelo, kesneše me počelo podjedno žgati prez prestanka i prez olakšice, navěk jakše, bolje. Hasnuval sam vsa domača vrsčtva, ali hasnilo nije nikaj; ve me počelo bosti, ve opet rgati i neizmerno boljati. Nisam mogel dalje podnašati, sel sam vu kočiju i došel sam k vam, da mi izrežete ili iz zežete ranu. ar ako budem još jednu vuru trpel, sdvojil budem.

Doktor ga je batrivel, da se netreba taki prijeti no a; moguče, da buđa i druga vrsčtva hasnila.

Ne, ne gospone, nikakvo vrsčtvo, ja trebam nož; prav zato sam došel, da mi izrežete on děl, koji mi tolike boli zavdaje.

Doktor ga je prosil, da mu pokaže ruku; na kaj stranjaki groznom bolečinom je pružil ovezanu ruku doktoru, koji mu nju počel velikom pazljivostjum razvezavati.

Ali vas molim gospon doktor, da se nebi smutili sbog onoga, kaj budete videli. Rana je tak šudnovita i grozna, da vas bude iznenadila, ali vas molim, da se nesmutite zaradi nje.

N. doktor je osvedočaval stranjakoga, da je on čvrste nature, da je vsemu privčen, ter da je ne zavaden ničemu se čuditi, niti bilo sbog česa se smutiti.

Ali se je ipak iznenadil, i preplašen pustil je ovoga stranjakoga ruku, kad razve savši nju opazil, da neima na njoj nikakve

te zapita opet oštarijaša, jeli mu se mozbit ova popevka dopada.

Oštarijaš opet odgovori, da mu se niti ova nedopada?

Izpoplava guslač i tretju sa pitanjem, jeli mu se mozbit ova dopada.

Oštarijaš, akoprem je jedna popevka od druge bila lepša i baš majstorski izvedena, ipak na svaku odgovori, da mu se nedopada.

Sad pevao si još jedan krat složi gusle i priče novu ariju i novu pesmu, koja je ovak glasila :

Gusle moje, gusle moje,
Računi nam baš zlo stoje.

A ti grlo tiho budi,
Malo valjas, svak te kudi.

Gazda hoče, da se plati,
Neda badav večerjati.

Hodi draga kesh lepa,
Hodi hodi van iz žepa.

Istim popevač potegne mošnjju s novci iz žepa, a gostioničar vesel, da bu mu večerja placena, zavikne onak vu naglosti: No, to je lepa popėvka, ova mi se dopada!

Baš mi je drago, da ti se barem jedna dopada, reče na to guslač — barem sad, uslėd naše pogodbu netrebamo večerju platiti.

Oštarijaš sad stoprv dojde vu se, kako-vu je badastoču napravil, počme se za vuhom, ali pomoći više nije bilo — večerja morala je biti badava.

Gm. Holloy.

ranę; ar je bila tak čista kak i ova druga ruka.

Ali tužno zajavkanje stranjakoga, koji je pušćenu ruku poprijel s ľevom rukom, zdal se, da mu nije do šale, ter da za istinu trpi.

Gđč vas boli?

Ovdi, ovdi gospone, — rekel je stranjaki pokazajuči na saki ono nešto, gđe se dvē glavne žile razstavljaju i čelo mu je tēlo zadrtalo, kad ga se je doktor fno petajuči doteknuł prtom.

Ovdi vas boli?

Grozno.

Jeli čutite pritisek, kad denem ovde prst?

Stranjaki mu nije znal odgovoriti, ali suze, koja mu je potekla niz blēdo lice, odavala, da za istinu trpi.

Čudnovito, ja nevidim nikaj na tom mēstu.

Niti ja. Pak ipak tak groznu bol čutim, da bi taki imal volju s glavom vu zid lupiti.

Doktor je vzel sitnozor (rešpetér) pregledaval i čudil se.

Ta koža je zdrava, nevražana, žile deluju nikakvoga vužganja ili rak-rane pod njom; zevsema je takva, kakva je i drugda.

Meni se ipak čini, da je tam po nekaj črleneša.

Gđe?

Stranjaki je vzel plajbasa i zaokružil s njim mēsto kakti pol krajcara.

Ovdi.

Doktor ga pogledal. Počel je m'šliti, da se stranjakomu pamet meša.

Ostanite ovdi, za nekoliko dnevov budem vam pomogel.

Nemrem čekati Nęjte veruvati, gospone, da sam ja nor, da si samo predstavljam bol. Od toga me nemorete zvratiči. Meni s plajbasom zaokruženo mesto peklenške muke zrokuje, pak prav zato sam došel k vam, da mi ono izrežete.

Ali ja to nebudem vćinil, rekel je doktor.

Zakaj ne?

Ar je vaša ruka zdrava, nevražana, ter nevidim na njoj nikakve oslede, kak god nevidim niti na mojoj.

Vi, čini mi se, zaista verujete, da sam nor, ili da se šalim, rekel je stranjaki. Pri tom vzel je iz kabalera jezeraču (čemerku) banjku i del je nju na doktorov stol. I nut vidite, gospone, da mi nije do dečarenja i da je čin, koj ja od vas iščem, za meni dosta znameniti i potreben. Ja vas molim, da mi to mesto na ruki izrežete.

Ja vam pako gospone, velim, makar me dali vse blago svēta, da me nečete osvedočiti i skloniti, da zdravo tēlo držim za be-težao i da s nožem vu nje vrcžem.

Zakaj ne?

Ar bi to vu dvojbu stavilo moju doktorsku znanost i osvedočenje; od vas bi čeli svet govoril, da ste bili idiota, od mene pak, da sam bil prez dušnoga spoznanja, ter vaše neznanje, da sam na svoju hasen vpotrebil, ili da sam bil neznalica, nezvučen, ter sam se dal zapeljati.

Dobro; tak onda mi izkažte barem jednu dobrotu. Ja sam i sam vu staliju ispeļjati na sebi tu operaciju. Malo je nespo-sobna doduše vu to moja ľjeva ruka, ali to me nepręđi. To mi ipak vćinilte, da mi, kad operaciju svršim, ruku zavęžete.

(Drugiput dalje).

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštuvane naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega fertalja predplatne zaostatke po pošti pošleju, i predplate za novi fertal ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden fertal 1 frt, za pol ljeta 2 frt.

Bezkrainost svemira.

Glasoviti francezki zvezdčanec, Flammarion, koji je kak nijeden od njegovih pred astnikah popularizoval svezdoznanstvo, pokušal je, da svoje čitatelje upozna bar priplično s prezkrainostjūm svemira ter pi e o tom vu novinah „L' Astronomie“ ovak: Ajde, da probamo izmeriti prezkrainje prostore svemira. Dignimo se sa zemlji makar s kojega god punktuma i letimo ravnim pravcem na koju mu dragu svemirnu točku (punktum) hitrinom svētla t. j. 300 jezer kilometrov vu jednoj sekundi Naše letenje bude trpelo tri i pol ljeta, dok stignemo prvu zvědu. Ali naj se tu nezastavimo. Mi letimo dalje i dalje 10, 20, 100, 1000 ljetah istom hitrinom poleg vnogobrojnih zvězdah i toplinu davaju ih suncah, poleg bezbrojnih šeregov planetah I još navěk letimo dalje i dalje i drugih 1000 ljetah; žurimo se čopori zvězdah, milijardami trakov, mlečnim putem, koje raztvorja vu nebrojene svetle slape; nazočni smo početku i prepadanju prezbroj nih světov; naokolo nas pada de dž zvěz d.h. No mi nepočivamo i letimo zmirom dalje, 10 jezer, 100 jezer ljetah vu ravnoj liniji, istom hitrinom, je i 1 milijun ljetah. Ve mislimo, da smo došli na cilj Ali ne Pod jedno se pred nami cdiraju novi prezkraini prestori, vsigder svētiju nova sunca. Prehadja i drugi milijun ljetah, eto novih odkrićah novih světov! Kaj? Nėga kraja, nėga ograničenoga prestora, nikakvoga svoda (bóltā), nikakvoga nebišta, koje bi nas zastavilo? Vsigdar nemo prestor, sam prezkrainja praznina? Gđe smó? Koji put smo prešli? Stigli smo na cilj, kam? Na ulaz vu svemirnu prezkrainost! Vu istinu nismo se ni korak približili kraju; nismo bliže koncu, no da smo stali; i isti bismo mogli poduzeti put s nova, nebrojena stoełtja putovati brez počinka; zaba davo (zahman)! Kad bismo se opt nakon milijun ljetah ove strahovite kretnje zastavili, onda bi opazili, da nismo na im letenjem prevalili niti najmenjši del svemira, ter da se nismo mi za koračaj približili kraju ili udaljili. Vsigdi sredina, nigder kraje! Vu tom prezkrainom prestoru sači njavaju čopori suncah, koje su nam vidljivi svemir, samo neki otok vu velikom morju otokah. Vu vekivečnosti trajanja je život našeg gizdavog ljudstva zevsim političkim, vjerskim i drugim životom i život naših planetah sam senja jednoga časa (trenutka).

Potres vu Bosni

Iz Zvornika javljaju. Vu subotu 24 oktobra ob šesti vuri i 30 minutah na ve čer očutil se je ovde potres od kakvih 10 sekundah Pravac potresa bil je prividno od severa prama jugu.

Vykradjeni porezni novci.

Vu poreznim uredu vu Capui vu južnoj Italiji, odkrili su 21. oktobra, da je negdo prefestne noći vkral 3 meter sente težku blagajnu (kasu) zevsim poreznim novcem (zevzemi porcionskemi penezij, koji

su bili vu kasi, a koji se cėne na 130 jezer l rah.

Nesreća na željeznici.

Iz Grenobla telegrafiraju · Osobni cug, koji je ođiel is Lyona sim, zišel je pri Moiransa iz šinjak. Osem per'onah je vmorjeno, 20 do 25 težko ranjeno.

Druga zetva.

Iz Nitre javljaju: Abnormalno toplo vrėme rodi s rėdkimi prirodniimi pojavi Jeden muž iz Ladauja donesel je ovih dneov vu varaš pol dervenjke ječmena. Prigodom prve zetve izpalo je na zemlji zrnje, iz kojega je zrased ječmen i rodil drugim plodom. Ov drugi ječmen požet je vu oktobru.

Sđrobljen od lokomotive.

Brzi vlak (šnel cug) južne željeznice koji je ovih dneov pris pel vu Budapeštu, strobil je pri stacionu Polgardi 16 ljet staroga dečka, koji se je hitil na šinje s namerom, da se zakolje Vlagovodja (mašinfirer) hotel je doduše cuga zastaviti, ali je već bilo prekesno. Ov samoubojica odložil je kaput, škerlak i batinu poleg štreke.

Vmoril 10 ljet staroga dečeca.

Vu Budimpešti dogodil se je ovih dneov strašen događaj. Otec i mati išli su vu svojem poslu vu varaš i ostavili su vuni vu predgradju simoga 10 ljet staroga dečka Martina Hetikera domaj. Pokedob je vu blizini vi e fabrikah, nije im se činilo po gibeljno, da dete ostan samo domaj, kak je to večkrat bivalo. Kada se mati za dvě vure nazad povrnula, našla je maloga Martina na podu hišice mrtvoga. Negdo ga je zagutil. Na njezinu krik u viku zišlo se je ljudstvo, došla policija i pavela je iztragu, koja je urodila plotom. Kakti ubojica vlovljen je nekakov Andraš Frei, koji je dečeca zagutil i iz zakljenje ladići vkral 12 fornti.

Pobėgel elefant.

Iz Pariza telegrafiraju, da je varašn Toulou su pobėgel iz cirkusa elefant, prav vu onom hipu, kad su ga hoteli na špancier peljati, Elefant je najpređi opustošil bližnji vrt, a za tim se je navrnul vu jednu kavanu. Kad je spazil svoju spodobu vu zercalu, razsđil se je silno ter je počel vse okolo sebe lamati i trti. Komaj kad je razbil vsa zrcala, i stekla, sprehital je vse stole i stoele, izišel je na vulicu s vikom ter prevalil vu naproti stojeću hižu, otišel je vu prvu kondignaciju, gie je potrl vrata i kak vrlo nevugodni gost, iznenadil stanovnike. Vu tom času došel je na sreću elefantov vodja ter ga s cukorom primiril i zamilan, da je išel za njim.

Mekaj za kratek čas.

Iz Revolucije 1848—49. leta.

Pre bitki Vindchachtu su Gőrgei vodji s šira prestrelili.

Z mrzlom krvjom odgovori on na to: Zakaj ne zjednim Zollom nize. Sada i mi ovak velimo.

Damjaniča Genarals, kada su od svoje-ga šerega — koj je pri bački logaroval — vu Peštř pozvali, jednu proklamatiu je dal vun po srbskim jeziku naredjeno ljudstvu, koja od reči do reči ovak glasi:

Psi!

Ja odhadjam od vas, kak vaš neprijatelj, i nazad budem došel k vam kak onaj, ki vašu nepokornost kaštigovati je poslan.

Ako vi prot! magjarskomu puku gori zdignuti budete se ufali, iz ove zemlje budete doli zbrisani, i da se pretrgne vaše pokolenje, kak najzadnjemu srbu budem si sam sebi vu glavu kuglju pustil.

Koj je moj neprijatelj? pital je jeden ciganjski rekrut od svojega kaprola.

Svi oni, koji s oružem nas nemiriju i bantuju, odgovori mu on tvrdio.

Samo zato sam pital ove, gospon Kaprol, ar bi se rad s nji i pomiriti.

Vnogih mestih žmehko ranjeno je ležil vu špitalu jeden honved.

Marljivo su ga vrašili ordi tak, da za nekoj den se je za zdravoga dižil, ali zato van iti ne je smel.

Jako težko mu je nastalo ovo, prem onda, kada je počul, da njegova compagna za nekoji den bude išla vu bitku.

Prosil i molil je doktora neka ga pač. vraćiti, ar On niti za svoje stare mame volju neostane dalje ovdí do zutra.

Doktor mu je pogledal rane i batrivil ga da za 10—12 dneva bude čsto ozdravil, ali za 8 dni nemre ostaviti špital.

Naš Vitez je dođuču nćo pobegel.

Pri Vacu jeden kapitan svoju kompagniu proti najt.žešćmu mest commandira. Ako ovo mesto je tak mogućo prevzeti, bitka je za Magjare slavno predobljena.

Ovo je dobro znala cela Compagnia.

Ali ovo mesto je neprijatelj s celom svojom jakostjum branil.

Dveput pelja napram neprijatelja kapitan svoje viteze, dva puta mora se nazj povrnuti.

I tretjiput proba sreću s celom svojom silom i vno go dalje su došli kak prvlje.

Ali i neprijatelj hrabro brani sebe. Kak tigriši harcuju honvedí, ali zabadava. Kapitan vidi ovu batrivosť, ali da sve ljudi nepogabi commandira! Desno kreni.

Compagnia se se giblje.

Desno kreni! zavikne kapitan zvan sebe i drug'put.

Nikaj nebude stogs, duje se mrmljanje med ljudstvom; kaj već k tomu jeden honved skoći van iz reda, bajonet na pučku metne i veli:

Naprvo gospon Kapitan.

Jako se razveseli na to Kapitan, iz srca vikne „Živio Košuť,“ i stom vodi svoje honvede napram neprijatelja.

Mesto ono su zavzeli, neprijatelj je pobegel, b tka je bila srčno dokončana.

Ali došlo je i plaći vreme. Naprvo su vzeli našega viteza, kak je On to ufal napraviti vu bojnim vremenu proti svojemu Kapitanu i žmehku kaštigu su odsudili na njega:

Kada vidi naš vitez da je sve zahman, bude moral kaštigu podnesti, pogledne na svoje rane, stupi hladno pred suđbenu Komisiju i veli:

Javljam ponizno prečastnom sudu, ja jesem još 8 danov vu špitalu.

Kapitana su suze obstrle, i k sebi je prevrnul svojega viteškoga honveda.

Pučke popevke.

I

S glibokoga srca mlad junak zdihavam, Kad se k ruži v selo pod oblok odpravljam.

Kad dojdem pod oblok, pokucam joj lepo :
 Daj odpri, ružica, od srca veselo.
 Ako mi pak nečeš od srca odpreti,
 Bude mi i dražje, moreš nutri biti;
 I moreš ležati do sudnjega dneva,
 Ne bum se ti molil do sudnjega dneva.

II.

Lepi beli danak se nam vre prohaja,
 A ta črna temna noćica dohaja,
 Po koj se božji svet na pokoj podava,
 I trudna družina mirno si počiva.
 Neg samo dečaki mirno virostuju,
 I svoje ružice doma poiskuju;
 Neg sami dečaki pod vrati tuguju,
 I svoje ružice k sebi pozivaju.
 A ti lepi mesec svetlost nam daruješ,
 Prek logov i bregov ti s nami putuješ;
 Da dobro vidimo k ružicam si poiti,
 Ter im naše tuge željno povedati.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

A kert. — Vrt.

— Na kraj dvora je vrt.
 Az udvar végén van a kert.
 — Vrt je zagrajen.
 A kert be van kerítve.
 — Vrt je s puti rezdeljen.
 A kert utakkal van felosztva.
 — Od pute na desno i levo su grede.
 Az utakról jobbra és balra ágyak vannak.
 — Med gredami su vuzki puti.
 Az ágyak között keskeny utak vannak.
 — Vu gredah je svakefele povrtelje.
 Az ágyakban mindenféle kerti vetemény van.
 — Tam je: luk, češnjak, povrtnica, salata, repa, petrezel, kalaraba, zelje, grah, grošić, zeller, vugorki, dinja.
 Van ott: vöröshagyma, fokhagyma, retek, saláta, répa, petrezselyem, kalarabé, káposzta, bab, borsó, zeller, ugorka és dinnye.
 — Vu nekojih gredah su cvetja.
 Némely ágyakban virágok vannak.
 — Tam je ruži, lelia, fiolice, tulipan, želja, ključeci.
 Van ott rózsa, liliom, viola, tulipán, zsálya, szegfű.
 — Poljeg pute na red su sadovna drevja.
 Az utak mellett sorban gyümölcsfák vannak.
 — Odzad vu vrtu je vnoho sadovnoga drevja [posadjeno].
 Hátul a kertben sok gyümölcsfa van ültetve.
 — Ov del vrta za sadovnjak zoveju.
 A kertnek ezt a részét gyümölcsösnek hívják.
 — Tu je: jabukovo drvo, bruskovo drvo, slivovo drvo, češnjovo drvo, breskovo drvo, orehovo drvo, višnjovo drvo.
 Itt van: almafa, körtefa, szilvafa, cse-reznyefa, barackfa, diófa, meggyfa.
 — Na drévih ptice gujezduju.
 A fákon madarak fészkelnek.
 — Na cvétju čmelice zuteju i metulji letjeju.
 A virágokon méhek zummogóak és lepke repdesnek.
 — Vu jednim vuglu vrta je čmelinjak (volnjak).
 A kert egyik sarkában van a méhes.
 — Vu čmelinjaku je vnoho košov.
 A méhesben sok kas van.

— Vu koše čmele med nosiju.
 A kasokba a méhek mézet hordanak.
 — Ja se ne bojim od čmele.
 Én nem félek a méhektől.
 — Čmela samo onda vpiči, ako ju ban-tujeju.
 A méh csak akkor csip, ha bántják.
 — Vrt na protuletje pognojiju, okopa-ju i pogrebljaju,
 A kertet tavasszal megtrágyazzák, fel-ássák és meggerblyezik.
 — Vu grede seme sejaju.
 Az ágyakba magot vetnek.
 — Vrt s željeznom lopatom okopaju i grebljami pogrebljaju.
 A kertét ásóval assák föl, és gerebljé-vel gereblyezik meg.
 — Seme s rukom sejaju.
 A magot kézzel vetik.
 — Pa'ante takaj rukom sadiju.
 A palántát is kézzel ültetik.
 — Seme izide, palanto izraste.
 A mag kikel, a palánta megnől.
 — Vrt treba polevati, da sve lepo rase.
 A kertet öntözni kell, hogy minden szé-
 pen nőljön.
 Vu vrtu i drač rase.
 A kertben gaz is nől.
 Dač treba zpleti.
 A gazt ki kell gyomlálni.
 — Sadovna drevje na protuletje moj otec očisti.
 A gyümölcsfákat tavasszal atyám meg-
 tisztítja.
 — Suhe nepot ebne kite doli zreže.
 A száraz és nem szükséges ágakat levágja.
 — Nekoja dreva ocepi.
 Némely fákat beoítja.
 — Guseničina gujezda pobere.
 A hernyó fészkeket leszedi.
 — Ja takajše pomažem njemu.
 Én is segítsek neki.
 — Na jesen pobereamo sad.
 Ősszel leszedjük a gyümölcsöt.
 — Nekoji sad vre i vu leti dozreli.
 Némely gyümölcs már nyáron is meg-
 érik.
 — Kesno vu jesen mlado drevje treba povezati, ar je zajci ogrizeju.
 Késő ősszel a fiatal fákat be kell kötöz-
 ni, mert a nyulak megrágják.
 — I vu čmelinjaku ima moj otec dosta posla.
 A méhesben is van elég dolga atyám-
 nak.
 — Na protuletje mora čmelinjak o i-
 stiti.
 Tavasszal a méhest ki kell tisztítani.
 — Potlam moj otec i staresti brat, ili sluga roje poloviju.
 Később atyám és bátyám, vagy a szol-
 ga a rajokat befogják.
 — Ja rad gledim, kada čmele roj puš-
 čaju.
 Én szeretem nézni, mikor a méhek rajt
 eresztenek.
 — Na jesen je vre koš pun meda.
 Őszkor már tele van a kas mézzel.
 — Sused pokole čmele, da jim meda odzeme.
 A szomszéd megöli a méheket, hogy el-
 vegye mézüket.
 — Moj otec ne pokoleju čmele, ipak dosta meda zeme iz košov.
 Atyám nem öli meg a méheket, mégis
 elég mézet vesz ki a kasokból.
 — To se je moj otec od gospona na-
 vucitelja navčil.
 Ezt atyám a tanító ertől tanulta.
 — Ja se takaj navčim od njega.
 Én is megtanulom tőle.

Cena žitka Gabona árak

l	m-mázsa.	—	l	m-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica				9	50
Zab	Zob				6	—
Rozs	Hrž				9	—
Kukoricza	Kuruza				5	70
Árpa	Ječmen				6	—
Fehér bab	Grah beli				6	60
Sárga >	> žuti				7	—
Vegyes >	> zméšan				5	80

LOTERIA. Buda 1-ga novembra 1891.
 18 3 8 17 48

NYILTTÉR.*

Egész selyem mintázott foulardot
 120 krtól egész 4.65 krig méterenkint
 körülbelül 450 mintában díjmentesen küld
 Henneberg G. (cs. és kir. udvari
 szállító) gyári raktára Zürichben. Min-
 ták megrendelésre azonnal küldetnek. Leve-
 lekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttékért felelőssége nem
 vállal a szerkesztő.

ODGOVORNI UREDNIK :
 MARGITAI JOZSEF
 Glavni suradnik :
 GLAD FERENCZ.

3527 tk 91.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-
 könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Podve-
 zánecz Mária férj. Mikulits Istvánné végrehaj-
 tatónak Podvezánecz Rokus végrehajtást
 szenvedő elleni 129 frt tőkekövetelés és já-
 rulékai iránti végrehajtási ügyében a nkani-
 zsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. já-
 rásbiróság) területén lévő csáktornyai 659
 tk. 489 hrsz. a ingatlan 376 frt és 1064
 hrsz. a ingatlan 164 frt becsértékben továbbá
 a csáktornyai 658 tk. 424 hrsz. a ingat-
 139 frt becsértékben. az árverést ezennel
 megállapított kikiáltási árban elrendelte, és
 hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1891 évi november 23-ik napján d. e. 10 órakor

a csáktornyai kir. jbiróság telekkönyvtárában.
 megtartandó nyilván. árverésen a megál-
 lapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
 Árverezni szándékozók tartoznak az
 ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben,
 vagyaz 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett
 arfolyammal számított és az 1881. november
 hó 1 én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri
 rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes é ték-
 papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a
 bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
 zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
 átszolgáltatni.

Kelt Csáktornya 1891. évi szept. hó 17. napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. 912

4185/p. 1891 szán

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági kiküldött az 1881 évi
 LX tczik 102 §-a értelmében ezennel köz-
 hírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbiróság
 4185/p. 1891. sz. végzése által. Vránovits
 György a társai domásineczli lakosok végrehaj-

tatók javára Mernyák József domásineczai lakos ellen 280 frt tőke, ennek 1887 évi december hó 27 napjától számitandó 6 % kamatai és eddig összesen 1 frt 95 kr. perkoltság követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 1120 fitra becsült lovak, szarvas marhák, szekerek, széna, sertések és kukoricza-góréből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 4185/p. 1891 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis domásineczon alperes házánál leendő eszközzésére

1891. évi nov. hó 24-ik napjának d. u 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1891 évi LX tczikk 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX tczikk 108 §-a értelmében megállapított feltételek szerint lefizetendő.

Perlakon 1891. október hó 24 én.

MEGYERCSY GÉZA
bir. kiküldött.

MAGAS JUTALÉKOT biztos fizetést, előlegelet

adok bárkinék, ki sorsjegyek és sorsjegykönyvecskék részletfizetésre való elárulásával foglalkozik.

Fuchs H.
váltóüzlete

Budapest, Deák-Ferencz utca 12.

898 5-10

Melyik lapra fizessünk elő ?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legelőcsőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kiünösége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tözsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy héttig ingyen és bérmentve küld.

80-52 824

Hirdetmény.

Perlak mezőváros előjárósága által ezennel közhírré tétetik, miszerint 1. é. Szt.-Mihálynapvi vásár helyett

f. é. november hó 10-én

pótvásár

fog megtartatni.

Perlak, 1891. okt. hó 28 án

A városi előjáróság.

908 2-2

Oglas.

Poglavarstvo varaša Preloga daje na znanje, da bude se na mesto miholjskoga sejma

10-ga novembra o. l.

novi sejem

obdržal.

Prelog, 28 ga okt. 1891.

Občinsko poglavarstvo.

Árverési hirdetmény.

Perlak mezőváros képviselő-testületének határozata folytán közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező haszonvételek 1892. évre és pedig

1. fogyasztási adószedés,
2. há'aszat,
3. helypénzszedés,
4. utczai világítás

1891. évi november hó 23-án

nyilvános árverésen a Perlak községi irodában

haszonbérbe adatnak.

Az árverési feltételek Perlak község hivatalos helyiségében a hivatalos órákban bármely napon betekintheők, mely időben a kel'ő tájékozás is megzerezhető.

Perlakon, 1891. évi novemder hó 4-én.

908 1-2

A városi előjáróság.

HIRDETMÉNY.

A csáktornyai takarékpénztár részvény-társulattal egyesült

önsegélyző szövetkezet

ez év folyamában a meglévő alapszabályok alapján megalkítja

V. csoportját.

Résztvenni óhajtók sziveskedjenek felvételük véggett levélileg vagy személyesen **december hó 1-ig** a csáktornyai takarékpénztár részvénytársulatnál jelentkezni

Csáktornya, 1891. évi nov. hóban.

907 2-3

Az igazgatóság.